

*"Gå ikke foran mig. Måske vil jeg ikke følge dig.
Gå ikke bagved mig. Måske vil jeg ikke føre an.
Gå ved siden af mig og vær blot min ven."
Albert Camus (fransk forfatter, 1913-1960)*

Venskab

Inspirationsmateriale til konfirmandtræf 2012 i Viborg Stift

Forord

I 2008 blev der lavet en stor europæisk konfirmandundersøgelse, hvor også danske konfirmander og præster blev interviewet om stort og småt. En af de ting konfirmanderne skulle svare på, var, hvor stor deres interesse var for forskellige emner. De kunne rate en række emner både fra det kirkelige kernestof som fx dåb, nadver, Jesus Kristus og Bibelen til mere eksistentielle emner som venskab, vold og kriminalitet og meningen med livet. Én ting kunne de danske konfirmander blive enige om, og det var, at interessen for "venskab" var rigtig stor. Hele 85 % af de adspurgte konfirmander svarede, at emnet "venskab" var noget af det, de gerne ville høre om og beskæftige sig med i konfirmationsforberedelsen.

På konfirmandtræf 2012 i Viborg Stift tager vi derfor fat på det, som optager konfirmanderne. Temaet i år er "venskab". Ved at tage udgangspunkt i et menneskeligt, eksistentielt emne som venskab, tager vi afsæt i det, der fylder noget i konfirmandernes verden og hverdag. Samtidig bruger vi emnet til at åbne op for vigtige kristne temaer som tillid, tilgivelse, forsoning og svigt.

Dette inspirationsmateriale kan bruges i konfirmationsforberedelsen op til jeres deltagelse i konfirmandtræf 2012. I kan læse lidt om emnet, få inspiration til bibeltekst og salmer, som vil blive brugt ved gudstjenesten, og der vil være nogle forslag til, hvad en undervisningslektion med temaet "venskab" kunne indeholde. Det er ikke en færdig skabelon, men et udkast og en inspiration I kan plukke i, så det passer til jer og jeres sammenhæng.

God fornøjelse og vel mødt til konfirmandtræf 2012 i Viborg Stift!

Venlig hilsen

Thomas Felter, stiftspræst for gudstjeneste og forkyndelse &

Hanne Høgild, stiftspræst for kirkelige undervisning

Lidt om venskaber

Disciplene kan godt sammenlignes med en flok konfirmander. De var meget forskellige og man kan måske genkende sig selv i nogle af dem. Peter var "leder-typen" – højtråbende, impulsiv og altid forrest. Jakob og Johannes blev kaldt "tordensønnerne", måske p.gr.a. deres temperament og ivrighed. Thomas var tvivleren, der helst ville se beviser. Judas virkede usikker på sig selv – og var glad for penge. Han bestyrede den fælles formue og endte med at forråde Jesus for 30 sølvpenge. Ingen af disciplene var derfor særligt "hellige" eller fromme. De var som os – og som alle andre. Men der hersker et særligt forhold mellem Jesus og disciplene. Jesus er disciplenes Herre og mester. Han kalder dem, og de forlader deres familie og alt, hvad de ejer for at følge ham og være i hans nærhed. Men den sidste aften Jesus er sammen med sine disciple, siger han til dem "Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort kendt for jer." (Joh. 15,15).

Vi ved alle, at tilgivelse er helt afgørende, hvor menneskeliv leves sammen. Tilgivelse er noget, vi alle får brug for. Det gælder også for Peter, da han nægter at kende til Jesus. Ikke mindre end tre gange vil Peter ikke stå ved, at han kender Jesus. Han siger nej, nej og atter nej, og alligevel siger Jesus til ham "Vogt mine får!" På trods af Peters svigt overdrager Jesus ham ansvaret for discipelskaren og forkyndelsen af Jesu budskab efter hans død. **Det** er tilgivelse!

Også i Matt. evangeliet får den samme Peter at vide af Jesus, at tilgivelse skal være bærende blandt venner. Det sker, da Peter spørger Jesus, om man skal tilgive sin bror (en bror kan i den sammenhæng læses som en ven) syv gange, når han handler dumt og uansvarligt mod én. Dertil svarer Jesus "Jeg siger dig, ikke op til syv gange, men op til syvoghalvfjerds gange." (Matt. 18,21-22). Hermed tilkendegives det, at tilgivelse er det, der igen og igen skal bære venskabet igennem på trods af det, der kan komme imellem.

Men ikke blot Peter, også Judas udfordrer sit forhold til og sit venskab med Jesus, da han forråder ham for penge. Men Jesus møder ham med ordene "Min ven, nu har du gjort dit" (Matt. 26.30). På trods af Judas' usle gerning betragter Jesus ham altså stadig som sin ven.

Hvis man spurgte konfirmanderne om, hvad en god ven er, ville der nok komme flere forskellige bud også alt afhængig af, om man er dreng eller pige.

Der ligger en indbygget reciprocitet i venskabet. Et venskab er noget man har i gensidighed, det er ikke noget, man kan have alene. I gensidigheden ligger også en ligeværdighed. Der skal være gensidighed i relationen, så det ikke udelukkende er den ene, der viser tillid og er tilgivende, men at man også er den, der bliver mødt med tillid og får tilgivelsen.

Venskabet er dermed også en social akt, der opøver i sociale kompetencer. I et venskab lærer man at forhandle, for når man er to, kan man naturligvis ikke altid få det på sin egen måde – nogle gange skal man stå på sin ret, og andre gange må man give sig og lade den andens ord veje tungest. Man lærer at finde sine egne grænser, fordi man har en med- og modspiller i en og samme person. Og så oplever man indimellem også at blive uvenner og forenes igen.

Hvornår kan man så sige, at man er venner? Er det når, man har fortalt den anden sin største hemmelighed? Er det når man har været venner i et bestemt stykke tid? Eller er det, når man har erfaret, at man ikke synes, livet er det samme uden den anden – på trods af det, der ind imellem skiller og får det til at slå gnister? Både tilliden og tiden er vigtige elementer i et venskab. Mon ikke langt de fleste vil sige, at tillid til den anden er afgørende for et godt og trygt venskab. At man kan betro sig uden, at det kommer videre, at man kan græde uden at blive til grin, at man kan tabe i fodbold uden også at tabe ansigt.

Men den tidsmæssige faktor, den fælles historie, spiller bestemt også en afgørende rolle. Man mødes, og relationen opstår, den styrkes, måske prøves den også, og det alt sammen får relationen til at vokse og udvikle sig til et venskab. Venner skal have en fælles historie, skabt af tid og oplevelser, der binder parterne sammen. En historie, der også nogle gange binder sammen på trods. For venner oplever også ind imellem, at venskabet prøves. Måske fordi temperamenterne slår gnister, fordi tilliden blev brudt, eller fordi der i en kortere eller længere periode ikke var så meget tid og overskud at investere i venskabet. I et venskab er der derfor også brug for overbærenhed, tilgivelse og langmodighed med hinanden, og det overskud har man, fordi der er en historie, der binder sammen. En historie, der fletter liv ind i hinanden, og netop den historie,

den tid man har haft med hinanden, gør, at man tilgiver og bærer over i stedet for bare at vende det hele ryggen og gå, når det er svært.

Bibeltekst – om at få hjælp af sine venner

Til konfirmandtræf 2012 har vi valgt at lade teksten om den lamme mand, der af sine venner fires ned foran Jesus gennem et hul i taget, være den centrale tekst, der læses op i kirken.

Den lyder iflg. Den Nye Aftale således:

Nogle dage senere kom Jesus til Kapernaum igen. Snart rygtedes det at han var hjemme, og der kom så mange mennesker hen til ham at de måtte stå langt uden for huset mens han talte til dem om Gud. Udenfor forsøgte fire mænd at komme ind til ham. De bar på en mand der var lam, men de kunne ikke komme frem på grund af de mange mennesker. Så lavede de et hul i taget over Jesus og firede båret med den lamme mand ned foran ham. Da Jesus så hvor stor tillid de havde til ham, sagde han til den lamme mand: "Jeg tilgiver dig dine synder." Mellem tilhørerne var der nogle skriftkloge, og de tænkte ved sig selv: "Hvad er det dog han siger? Det er jo blasfemi, for der er kun én der kan tilgive folk deres synder, og det er Gud." Jesus var straks klar over hvad de tænkte, og sagde til dem: "Hvorfor tænker I sådan? Hvad er lettest at sige? 'Dine synder er tilgivet' eller 'Rejs dig op, tag din bære og gå hjem'? Men nu skal I se at jeg, Menneskesønnen, har magt til at tilgive synder på jorden." Så vendte han sig mod den lamme mand og fortsatte: "Gør som jeg siger: Rejs dig op og gå hjem. Nu kan du selv bære din bære." Manden rejste sig straks, tog sin bære og gik af sted for øjnene af folk. De blev alle sammen ude af sig selv og takkede Gud. "Vi har aldrig set noget lignende", sagde de.

Det fantastiske ved historien er, så meget den lammes venner vil gøre for deres ven.

Det første vi kan lægge mærke til er, at der stod, at Jesus så **deres** tillid til ham. Så dét, Jesus altså først og fremmest lægger mærke til, er **vennernes** tillid til ham. Så stor en tro og tillid de har på, at han kan hjælpe dem.

Det andet der er værd at bemærke er, at det, Jesus kalder tillid og tro, det er dét, de **gør**. Tro er altså ikke noget, vi sådan kun har indeni. Troen sidder ikke kun i hjernen eller i sjælen eller andre steder inden i os, så vi kan have den sådan helt for os selv.

Historien her viser os, at tro i høj grad er det, vi gør med vores krop. Når vi gør noget i tillid til Gud, så viser vi, at vi tror på Gud. Og Jesus siger faktisk her i historien, at tro også er at bære med på hinandens liv.

Og det er jo også sådan, at vi bogstaveligt talt bliver båret ind i kirken ved livets begyndelse – vi bliver båret til dåb. Også ved livets afslutning bliver vi båret – vi bliver båret ud på kirkegården. Måske er det nogle af vores venner fra livet, der bærer os dér. Før vi selv kan gøre noget som helst – og når vi engang ikke kan gøre mere – da er vi afhængige af, at nogen vil bære os til Gud. Ja, nærmest vil tro for os. Vores familie og vores venner. Men også undervejs i livet har vi også brug for at høre, at vi ikke skal bære vort eget liv i ensomhed.

Og derfor er det så godt at have gode venner. Vore venner kan hjælpe os med at bære livet. De er derfor guld værd!

Spørgsmål til konfirmanderne ud fra teksten:

- Tror du, det var den lamme mand selv eller hans venner, der fik idéen med at tage hen til Jesus' hus? Hvorfor?
- Hvad tror du, Jesus tænkte, da båren blev firet ned?
- Hvad tror du, de andre i huset tænkte (ikke kun de skriftkloge)?
- Har du selv oplevet at få hjælp fra en ven? Hvordan? Hvad tænkte du om det?
- Har du selv prøvet at hjælpe en af dine venner? Hvordan? Hvorfor hjalp du?
- Et udsagn lyder: "En ven er én, som ved alt om dig, og alligevel kan lide dig." Hvis det er rigtigt, kan man så sige, at Gud er vores bedste ven? Han ved alt om os, og alligevel elsker han os. Men er det OK at kalde Gud for en ven? Hvorfor/Hvorfor ikke?

Salmer – en gammel og en ny

Vi har i år valgt en "kernesalme": "Morgenstund har guld i mund" DDS 752 – og en af de nye: "Menneske din egen magt" DDS 370. Ingen af dem har direkte med temaet at gøre, men kan dog spille med omkring venskabet. DDS 752 opfordrer os til at skinne som himmellys og at gøre gavn – overfor næsten og dermed også overfor vennerne. DDS 370 har vores ansvar overfor kloden og vor næste som tema. Det er også vores ansvar at vor næste/vore venner får et godt liv.

Salmerne kan bruges i forbindelse med en andagt eller indledning til lektionen.

Det vil være godt at øve salmerne med konfirmanderne, så de rigtig kan synge med i Domkirken!

Om DDS 752, Morgenstund har guld i mund

Ordforklaringer:

V. 1 *Guld i mund*. På latin hedder morgenrøden 'aurora', som betyder: den gyldne.

love = takke, lovsynge

v. 2 *vang* = mark

v. 3 *om end* = selv om

v. 5 *så* = således (som solen, der gør sin gerning ved at skinne)

som himmellys. Se Fil. 2,15 (de kristne skal skinne som himmellys)

da randt for os guldterning. Se nedenfor.

Salmen spiller i alle vers på forskellige betydninger af ordet "guld". Gud lærte os at sove sundt "i Jesu navn" – dvs. efter at vi havde bedt vores aftenbøn. Det er 'guldet' i første vers.

I andet vers skifter guldet værdi, for her betegner det arbejdet. Altså det at kunne udrette noget til Guds velbehag. Det udfoldes i vers 3, hvor guldet nu direkte "betyder glæde".

Guldet dukker op igen i vers 5, hvor det triller hen over menneskets livsvej i form af en

"guldterning". Det er dén skæbnen, Fortuna ('Lykkegudinden'), spiller med. Og lykken er som

bekendt lunefuld. Det digter Ingemann også om i en aftensang: Lykken gækker (driver gæk med)

store, små / leger med guldterning (DDS 771,2). Her hos Grundtvig er det dog lidt anderledes. Han

mener, at hvis det lykkes os, ved Guds hjælp, at skinne som himmellys (ganske vist små, men

alligevel...) og dermed gøre gavn som Gud det vil, på allerbedste måde, så falder lykkens gyldne

terning heldigt for os. Dog ikke ved tilfældigt spil, men som en Guds nådegave mod os!

Om DDS 370 Menneske, din egen magt.

"En salme om Kristi efterfølgelse, om troens lydighed. Dens overordnede tema er, at Guds kærlighed kommer til os gennem andre mennesker", Sådan skriver Lars Busk Sørensen selv om denne salme. Dermed kan man også påstå, at et godt liv er noget vi får af hinanden – ikke noget vi selv tager eller skaber. Hvis mine venner skal have et godt liv, kræver det noget af mig. Derfor står de indledende ord: "du skal.." som Guds opfordringer og forventninger til os om at tage del i hans skabelse, så livet kan blive godt for alle.

Spørgsmål til samtale:

- *Hvad er det for krav Gud stiller til os ifølge salmen? (v.1-3)*
- *Ville livet blive bedre hvis alle fulgte disse krav? Og hvis I mener det, hvorfor er det så ikke alle, der følger dem?*
- *Hvad sker der, hvis vi ikke kan/vil opfylde Guds krav til os? (v. 5-7)*

I lyset af konfirmandtræffets tema kan man sige, at salmens (og evangeliets) påstand er, at et godt liv for mig ikke kan adskilles fra det, der gør livet godt for de andre – og dermed også de venner jeg omgås. Hver ny dag giver os mulighed for at vælge det, der tjener Gud og livet og vor næste/vennerne (vers 6). Og når det mislykkes bliver vi ikke straffet, men får tilgivelse og ny mulighed (vers7).

Idéer til en undervisningslektion om venskab

Nedenstående er idéer i løs vægt, som I kan plukke i og stykke sammen, som I vil.

Samtale om venskab

Konfirmanderne får udleveret post-it sedler i to forskellige farver (fx gul og rød). På de gule sedler fortsætter de sætningen "En god ven er...". Sedlerne sættes op på tavlen, og I tager en fælles snak om, hvad der står på nogle af sedlerne. Herefter skriver konfirmanderne på de røde sedler, og fortsætter sætningen "En ven kan svigte eller gøre mig kede af det ved at...". Sedlerne sættes op på tavlen, og med udgangspunkt i udsagnene, tager I en fælles snak om, hvad det gør ved én, når vi bliver svigtet af en ven. I kan også komme ind omkring venner på Facebook. Adskiller de sig fra andre slags venskaber og hvordan? Hvorfor har man venner på Facebook? Giver det mening at have flere hundrede venner?

Venskab – fire hjørner

Præsten læser nedenstående udsagn op, som hver følges af fire svarmuligheder. Hver svarmulighed repræsenterer rummets fire hjørner. Konfirmanderne stiller sig i det hjørne, hvis svarmulighed de bedst kan tilslutte sig. Hvert hjørne taler samme et øjeblik, hvorefter de redegør for gruppens holdning overfor resten af holdet.

- Det vigtigste ved en ven er, at han eller hun...
  - Er ærlig
  - Er sød
  - Er en man kan have tillid til
  - Har samme interesser som mig

- Det vigtigste for mig selv som ven er at...
  - Være der, når min ven har det svært
  - Komme med idéer til sjove ting, vi kan lave sammen
  - Gøre det min ven har lyst til
  - At sige tingene ligeud, selv om det ikke altid er rart at høre

- Det vigtigste er at...

- Have mange venner
  - Have nogle få, gode venner
  - Have én nær ven
  - Det er ikke så vigtigt med venner
- Den største anledning til at bryde et venskab skulle være hvis...
    - Min ven har løjet for mig
    - Min ven har talt dårligt om mig
    - Min ven er begyndt at være sammen med nogen, jeg ikke kan lide
    - Min ven er begyndt at drikke for meget

Knuder i venskabet og at komme fri

Tilgivelse og forsoning er at befri hinanden. Det er, når man ikke længere selv er knuget af det, man fik gjort eller sagt i bitterhed, vrede, misundelse eller fordi man ville have hævn. Tilgivelse og forsoning er, når vi ikke længere låser den anden fast i skyld. Det er at slippe grebet om den anden og om sig selv. Tilgivelse i praksis handler om at indrømme sin fejl, ærligt fortryde og give en undskyldning, der bliver taget imod. Først da kan begge parter blive frie igen.

Følgende leg skal vise, hvordan tilgivelse befrier mennesker.

Find to konfirmander og lad dem stille sig op med et par meter imellem sig, og binde et reb på mindst fem meter mellem dem. Lad nu konfirmanderne hjælpe hinanden med at lave små ting, som kan genere de to kammerater. Lav knuder på rebet og sno det yderligere rundt om de to personer. Bed konfirmanderne om at lave større knuder og mere filter og lad de to konfirmander sno sig så meget ind, at de til sidst er næsten fastspændte ryg mod ryg. Sådan kan det være til sidst, hvis en konflikt mellem to venner går rigtig langt. Vi bærer den anden person som en byrde, uanset om vi vil eller ej. Det er her tilgivelsen kommer ind. At blive tilgivet er som at blive fri af et reb, som man har været bundet til. Men at tilgive nogen kan være ligeså befriende. Så slipper man ud af den usynlige byrde, som man har båret med sig. Afslut med at illustrere dette ved at lade de to konfirmander slippe ud af rebet.

Lommefilm

Måske føler vi os begrænsede af vores tekniske formåen, men stol på, at det er konfirmandernes hjemmebane, og lad dem lave deres egen lommefilm!

Læs fortællingen fra Mark. 2,1-12 om helbredelsen af den lamme i Kapernaum.

Snak om, hvad fortællingen handler om evt. med udgangspunkt i spørgsmålene, som findes på s. 6 i forbindelse med bibelteksten. Bed konfirmanderne lave en kort lommefilm, som de optager på deres mobiltelefon. Filmen skal illustrere fortællingen og skal laves som stumfilm på et par minutters varighed. På <http://www.konfirmandcenter.dk> findes der en beskrivelse af, hvordan man laver en lommefilm. Klik på "Idé-basen" og skriv "lommefilm" i søgefeltet. Her kan du læse om, hvordan lommefilm optages. Når filmen er optaget sendes den til Mia Malene Wriedt på mimw@km.dk og filmen vil måske blive vist ved konfirmandtræffets gudstjeneste.

Tilgivelse – at give og få

Tilgivelse er både noget, man giver en anden, og noget man selv får givet. I den følgende øvelse skal konfirmanderne vurdere sig selv på en skala ud fra nedenstående udsagn. Lav en lang linje i lokalet, hvor hvert af de to yderpunkter repræsenterer de to svarmuligheder. Konfirmanderne skal nu placere sig selv et sted på linjen, alt efter hvad de hælder mest til. Undervejs spørges der ind til, hvorfor de står, hvor de står.

At tilgive en ven, der har såret eller svigtet mig er noget...

- Som jeg synes er svært
- Som falder mig nemt

Inden jeg kan tilgive en ven, skal han eller hun...

- Bede om tilgivelse
- Ikke gøre noget

Når man tilgiver noget, betyder det, at man skal være klar til at...

- Glemme det
- Komme videre selv om man ikke har glemt det

Man kan tilgive...

- I princippet alt
- I princippet ingenting

Hvis man tilgiver en ven, der har svigtet eller såret en, kan man bagefter...

- Stole 100% på vedkommende igen
- Aldrig stole på vedkommende igen

Hvis jeg ved, jeg har gjort noget dumt mod min ven, plejer jeg...

- At bede om tilgivelse om det samme
- At vente og se, hvad der sker

Når nogen tilgiver mig for noget dumt, jeg har gjort...

- Følger jeg mig lettet
- Synes jeg, det er svært

At tilgive den, der ikke har behandlet mig godt, er vigtigst for...

- Mig
- Den anden

At bede om tilgivelse når jeg har gjort noget dumt mod nogen, er vigtigst for...

- Mig
- Den anden

Jeg har såret en ven. Tilgiv mig Gud!

Tag en vaskeklud frem, og spørg konfirmanderne, hvad sådan en bruges til.

Vi gør ikke altid det, vi burde, og nogen gange kommer vi også til at gøre vores venner kede af det, selv om vi ellers holder rigtig meget af dem. I dåben får vi Guds ord for, at han vil tilgive os, hvis vi beder ham om det. Vi får lov til at blive vasket rene igen.

Der hældes vand i døbefonten. Hver konfirmand får en transparent og en pen at skrive med og sætter sig hvert sit sted i kirken. På transparenten skriver de om en gang, de kom til at såre eller svigte en ven – noget de gerne vil have Guds tilgivelse for, og som de gerne vil vaskes rene for. En efter en går de derefter op til døbefonten og dypper deres transparent ned i dåbsfadet (gnider lidt på det), hvorefter teksten forsvinder.

Kan jeg stole på dig?

Tag udgangspunkt i den indledende snak om, hvad en god ven er. Der er helt sikkert en, der har skrevet, at en god ven er en, man kan regne med eller en man kan stole på. Tal om, hvorfor det er vigtigt at kunne stole på nogen. Tal om fortrolighed og tillid og om, hvordan det føles, hvis man er blevet svigtet eller forrådt. De fleste konfirmander har set *Paradise Hotel*. Få dem til at fortælle om, hvordan venskaber er i de programmer og snak om, hvad det gør ved os, hvis vi hele tiden er mistroiske og beregnende overfor hinanden?

Lav følgende tillidsøvelser.

Tillidsøvelse - Skubbeøvelse

7-10 personer står i en rundkreds skulder mod skulder, og en person står i midten med lukkede øjne. Personen i midten skal stå stiv og lade sig skubbe og gribe af rundkredsen. Øvelsen kan forgå med åbne eller lukkede øjne. Hav tillid til at du bliver grebet.

Tillidsøvelse - Bæreøvelsen

Én person lægger sig på ryggen på gulvet. Herefter løfter 6-8 personer personen på gulvet op, stille og roligt, imens de støtter alle de steder under person, som de kan (pas på personlige grænser ang. berøring). Herefter går de rundt i lokalet for til sidst at ligge personen på gulvet igen.

Personen kan både have lukkede og åbne øjne under øvelsen.

Tillidsøvelse – Fanger fører blind

Konfirmanderne deles i par (2 og 2). Den ene får bind for øjnene og går rundt i et i forvejen afmærket område. Den anden står ude på sidelinjen (uden for området, og kan se alle de andre blinde inde i området) og fører den blinde ved hjælp af tale (højre - venstre - lige ud o.s.v.) så han (den blinde) fanger de andre blinde, inden de fanger ham (rører ved dem / tager fat i deres tøj, og siger fanget eller lign.). De som er fanget går ud af legen i denne omgang.

Snak efterfølgende om, om det var svært at have tillid til, at man blev holdt, båret og ført. Hvorfor og hvorfor ikke? Tal også om, om der var nogen, der fik lyst til at slippe eller føre vild og dermed bryde tilliden. Hvordan var det, at have ansvar for et andet menneskes liv?

Venner

Hvordan skal en ven være?

Det letteste svar på det spørgsmål er måske "sød" eller "fair". Men hvad betyder det?

- Dagen inden den store kemi-prøve siger din ven: "Du, jeg har ikke nået at få mig forberedt til prøven, for jeg har haft vildt travlt hele ugen. Kan du ikke hjælpe mig til prøven i morgen? Hvad siger du?"
- Din ven er kommet sammen med en fyr i tre måneder, men nu er hun blevet interesseret i en anden fyr. Hun skal mødes med ham på et diskotek fredag aften og vil gerne have dig til at være sit alibi, hvis hendes kæreste spørger, hvad hun skal. Er det okay?
- Du får at vide, at en ven er begyndt at tage stoffer, og han eller hun hører ikke efter, når du prøver at få ham eller hende til at stoppe. Hvad gør du? Holder du mund for at være loyal? Eller fortæller du det til vennens forældre? Eller noget andet?

Det er ved at være sammen med andre mennesker, at man selv vokser som menneske. Dine venner har stor betydning for, hvem du er i dag, og hvem du vil blive. Hvordan har du det med dine venner? Hvordan former de dig? Støtter og hjælper i hinanden, eller er der krav om, at man skal være på en bestemt måde for at være god nok i de andres øjne? Ikke alle venskaber er perfekte. Nogle gange kan man bakke hinanden op på trods af forskelligheden. Andre gange er der ikke andet at gøre end at bryde venskabet og finde nogle nye venner.

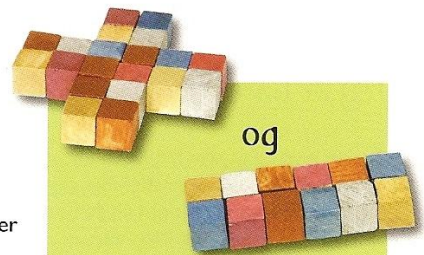
En ven i lyst og nød

En rigtig ven er én, som er der, når livet føles tungt. En ven behøver ikke at have alle de rigtige svar, men skal bare tage sig tid til at lytte til én.

Når alt er godt, er det også godt at have en ven at dele glæden med. Det er rart, at der er en anden, som er glad på dine vegne over, at du har fået en lækker cykel eller skal på ferie til USA, eller at du har fået en ny kæreste.

Den gyldne regel for venskab...

...er den samme som i andre sammenhænge: Alt hvad du vil have, at dine venner skal gøre for dig, det skal du gøre for dem. Den bedste måde at få venner på er selv at være en ven.

Forskellighed: At have en ven som er helt forskellig fra én selv, kan være vildt godt: man kan hjælpes ad med at finde på sjove ting at lave, og man kan lære af hinanden (Hvis man ikke selv kunne finde på at gå til salsa, til spejder eller prøve taekwondo, kan det være godt med en ven, som slæber én med). Men hvis man hele tiden sammenligner sig med en ven, som er sjovere end én selv, som har smartere tøj, eller som er bedre til alting ...så kan man få lidt af et knæk.

Ensomhed: Når man selv har valgt at være alene, er ensomheden dejlig. Man kan spille den musik, man vil, gøre lige hvad man har lyst til uden først at skulle spørge andre. Man kan gå rundt i det mest utjekkede (men skønneste) tøj, uden at nogen brokker sig over det. Men når man er alene og ikke har lyst til at være det, så kan det føles som verdens hårdeste straf.

Ærlighed: At være ærlig over for sine venner er meget vigtigt. Hvis man ikke stoler på dem, hvem skal man så stole på? På den anden side kan det godt være lidt anstrengende med folk, der synes, at de hele tiden har ret til at sige, hvad de vil. Hvad er bedst: at vennerne er ærlige og siger, at din nye trøje er kikset, eller at de laver en hvid løgn og siger, at den er helt okay?

48 | Hvem? Mig!

En rigtig ven er en, som bliver, når resten af verden går.

Walter Winchell

Litteraturliste

Con Dios.

Aros underviser 2006

Con Dios. Praktiske øvelser. 92 gode tips.

Aros underviser 2011

Con Dios. Lærervejledning.

Aros underviser 2006

Den Nye Aftale. Det nye testamente på nudansk

Bibelselskabets Forlag

Emma Tribell: Konfirmandarbejde med Frälsarkransen

Verbum 2011

Folkekirkens Konfirmandcenter

www.konfirmandcenter.dk

Salmehåndbogen II

Det kgl. Vajsenhus' forlag 2002